

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, против подлежащо на оспорване решение, което е неблагоприятно за нея, както и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на контрол пред АССГ е писмо № 94-С-72 от 07.10.2015 г, на Ректора на [ЮЛ], отправено до С. С. Г., в отговор на негово заявление за достъп до обществена информация, в което писмо е посочено, че исканата информация е за предоставяне на данни за конкретни физически лица, която не представлява обществена информация по смисъла на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и за която нормите му не са приложими. От данните по делото, съдът е установил, че със заявлението на Г. е поискано предоставянето на информация за всички финансови възнаграждения за 2013, 2014 и първото полугодие на 2015 г. по трудови договори, граждански договори, проектна и научна дейност, както и за разходите за социално, здравно и друго осигуряване на заместник-ректора Ю. К., главния счетоводител А. М. и главния финансист Е. П.. Първоинстанционният съд е приел, че оспореното писмо обективира отказ за предоставяне на обществена информация, ответникът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ, тъй като е юридическо лице, извършващо дейност, финансирана със средства от държавния бюджет и средства от фондовете на Европейския съюз. Университетът се представлява от ректора, който е компетентен да се произнесе по искането, съответно оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Първоинстанционният съд е приел, че акта е незаконосъобразен като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Приел е, че исканата информация е обществена, тъй като е свързана с обществения живот и е от значение за формиране на мнение относно дейността на ответника по разходването на средства от държавния бюджет и от събираните от всеки студент такси. Посочил е, че обстоятелството, че поименно са посочени лицата, заемащи съответните длъжности не означава, че са поискани данни за конкретните физически лица, както е приел административния орган. В случая не се цели достъп до лични данни, а и няма пречка да се предостави достъп само до тази информация, която не съдържа лични данни, като в тази насока административният орган не е изложил никакви съобщения по приложението на чл. 38 от ЗДОИ. Съдът е посочил, че са нарушени и правилата на АПК - чл. 35 и 36, тъй като не са събрани относимите доказателства, както и не са обсъдени всички данни. Съдът също така е приел, че липсва преценка за наличие на основанията по чл. 37 от ЗДОИ. Служебно задължение на административния орган е да изследва дали са налице всички предпоставки за отказ по посочената разпоредба, в кумулация, а именно дали се засяга интерес на трето лице, дали има негов отказ и на последно място дали исканата информация има надделяващ обществен интерес, съобразно легалната дефиниция. По тези съображения административният акт е отменен.

Решението е правилно.

Правилно е прието от АССГ, че се касае за обществена информация, свързана с обществения живот на страната, даваща възможност на гражданите и в частност на студентите на [ЮЛ] да си съставят собствено мнение относно дейността на университета, който е задължения по закона субект. Исканата информацията касае изпълнението на служебни задължения от посочените в искането лица, заемащи съответните длъжности - заместник-ректор, главен счетоводител и главен финансист и не засяга защитени лични данни. Информацията не е свързана с неприкосновеността на

личността и личния им живот, по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Информацията за получените възнаграждения, включително и от проектна дейност, финансирана със средства от Европейския съюз, не представлява защитени лични данни. Независимо от посоченото, дори и да става дума за лични данни, правилно е прието от съда, че е налице изключението по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ за надделяващ обществен интерес, тъй като чрез исканата информация се цели изграждане на преценка за разходването на публични по своя характер средства, т. е. повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект, съгласно § 1, т. 6 от ЗДОИ, съдържащ легалната дефиниция на надделяващ обществен интерес. Освен това, не е търсено съгласие от третите лица за предоставяне на частите от исканата информация, която ги засяга, според твърдението на задължения орган, че исканата информация засяга трети лица, съответно за преценка на приложимите норми. В оспореното писмо липсва обсъждане на фактите по искането или мотиви относно приложимия закон. Правилно съдът е приел, че посоченото представлява и нарушение на разпоредбите на АПК, тъй като липсват данни за проведено производство, събиране и преценка на относимите към искането доказателства, в акта липсват мотиви по фактите и правото. Правилно преписката е върната на административния орган за ново произнасяне по искането.

Постановеното решение е правилно, не са налице сочените в касационната жалба отменителни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2226 от 04.04.2016 г., постановено по адм. дело № 11085/2015 г. по описа на Административен съд - София-град.

Решението не подлежи на обжалване.